

fælde for beskærne til at give andet end de groveste rids af den politiske og den forskningsmæssige diskussion. De rammer, sidetallet sætter, er - indrømmet - snævre; men netop derfor synes det også rigeligt flot at anvende 4 sider (ud af 32) til referat af de forudgående små 24! Her havde pladsen været brugt bedre til en forelæggelse af de mange nuancer i debatten, der omspænder andet og mere end den todimensionalitet, dette hæfte en hel del steder hælder til.

Centralt i hæftets problemstilling er diskussionen om den fremtidige grønlandske udviklingsstrategi placeret; konkret behandles den udelukket ved at give et referat af den ret så forkætrede erhvervsbetænkning fra 1981. Man kan være enig eller uenig i dennes tilgang, men for mig at se, havde det været af betydning værdi for forståelsen af hele debatten om erhvervspolitikken og udviklingsmulighederne, hvis forfatterne havde eftersporet og fremlagt synspunkterne i den ganske dybtgående kritik af betænkningen, som fulgte i kølvandet på dens fremkomst.

Såvel metodisk som teoretisk udgør imperialisme-diskussionen hæftets svageste bestanddel. Forfatterne forekommer selv at være vidende herom og overlader en nærmere afklaring til hæftets brugere. Dette kunne være et udmærket pædagogisk moment, hvis de nødvendige ophængspunkter for en analyse var til stede. Men den foretagne punktvis opretning af imperialismens former (p. 25) hjælper næppe læserne meget i besvarelsen af det samlende afslutningsspørgsmål: om den danske politik over for Grønland er at betegne som imperialistisk; thi ingen af de nævnte form-udtryk er særlig markante i det grønlandske tilfælde. En afhjælpning heraf ville alene kunne foregå ved at centrere en analyse om de grundlæggende samfundsstrukturer og nedtone aktør- og policy-vinklerne kraftigt. Og noget sådant vil kræve en meget større informationsmængde, end et hæfte som dette rummer og kan rumme. Men som en yderst aktuel introduktion til det moderne Grønland og dets problemer gør det udmærket fyldest.

Ove Johansen

Emil Kirchner & Konrad Schwaiger, The Role of Interest Groups in the European Community, Aldershot: Gower 1981. 124 s..

Denne bog er resultatet af en række omfattende undersøgelser i Euro-organisationernes rolle i EF's beslutningsmekanismer. Der er tale om undersøgelser af 21 europæiske paraply-organisationer, som alle har en tilknytning til Det Økonomiske og Sociale Udvalg (ØSU). Bogen indeholder da også en lang række konkrete oplysninger om disse organisationer, deres ressourcer og samspil med ØSU. Derudover indeholder bogen en række væsentlige oplysninger om ØSU. Som beskri-

fælde for beskærne til at give andet end de groveste rids af den politiske og den forskningsmæssige diskussion. De rammer, sidetallet sætter, er - indrømmet - snævre; men netop derfor synes det også rigeligt flot at anvende 4 sider (ud af 32) til referat af de forudgående små 24! Her havde pladsen været brugt bedre til en forelæggelse af de mange nuancer i debatten, der omspænder andet og mere end den todimensionalitet, dette hæfte en hel del steder hælder til.

Centralt i hæftets problemstilling er diskussionen om den fremtidige grønlandske udviklingsstrategi placeret; konkret behandles den udelukket ved at give et referat af den ret så forkætrede erhvervsbetænkning fra 1981. Man kan være enig eller uenig i dennes tilgang, men for mig at se, havde det været af betydning værdi for forståelsen af hele debatten om erhvervspolitikken og udviklingsmulighederne, hvis forfatterne havde eftersporet og fremlagt synspunkterne i den ganske dybtgående kritik af betænkningen, som fulgte i kølvandet på dens fremkomst.

Såvel metodisk som teoretisk udgør imperialisme-diskussionen hæftets svageste bestanddel. Forfatterne forekommer selv at være vidende herom og overlader en nærmere afklaring til hæftets brugere. Dette kunne være et udmærket pædagogisk moment, hvis de nødvendige ophængspunkter for en analyse var til stede. Men den foretagne punktvis opretning af imperialismens former (p. 25) hjælper næppe læserne meget i besvarelsen af det samlende afslutningsspørgsmål: om den danske politik over for Grønland er at betegne som imperialistisk; thi ingen af de nævnte form-udtryk er særlig markante i det grønlandske tilfælde. En afhjælpning heraf ville alene kunne foregå ved at centrere en analyse om de grundlæggende samfundsstrukturer og nedtone aktør- og policy-vinklerne kraftigt. Og noget sådant vil kræve en meget større informationsmængde, end et hæfte som dette rummer og kan rumme. Men som en yderst aktuel introduktion til det moderne Grønland og dets problemer gør det udmærket fyldest.

Ove Johansen

Emil Kirchner & Konrad Schwaiger, The Role of Interest Groups in the European Community, Aldershot: Gower 1981. 124 s..

Denne bog er resultatet af en række omfattende undersøgelser i Euro-organisationernes rolle i EF's beslutningsmekanismer. Der er tale om undersøgelser af 21 europæiske paraply-organisationer, som alle har en tilknytning til Det Økonomiske og Sociale Udvalg (ØSU). Bogen indeholder da også en lang række konkrete oplysninger om disse organisationer, deres ressourcer og samspil med ØSU. Derudover indeholder bogen en række væsentlige oplysninger om ØSU. Som beskri-

velse eller analyse af interesseorganisationernes rolle i EF-systemet er bogen imidlertid i bedste fald uanvendelig. De første to afsnit, der er skrevet af Emil Kirchner, University of Essex, behandler interesseorganisationernes placering i forskellige integrationsteorier med hovedvægten på den neo-funktionalistiske skole. De øvrige fem kapitler er skrevet af Konrad Schwaiger, der er afdelingschef i Det Økonomiske og Sociale Udvalg, hvilket fremstillingen i høj grad bærer præg af. ØSU fremstilles således som et af de allervigtigste organer i EF, hvilket ud fra en dansk betragtning må forekomme noget overraskende og næppe heller holdbart. Endelig kan det nævnes, at bogen er forsynet med følgende dedikation: "This book is dedicated to all those who work in Brussels and throughout Europe for the unification of our continent".

Jacob A. Buksti

Henrik Secher Marcussen and Jens Erik Torp, The internationalization of Capital. The Prospects for the Third World. London: Zed Press. 180 s., £ 5,95.

Er det rigtigt, at u-landene er henvist til sidste plads i det økonomiske udviklingskapløb? Er udviklingen i u-landene blokeret? Det er grundspørgsmålene i denne bog, og forfatternes hovedargument er, at internationaliseringen af kapitalen har ændret karakter, så visse af landene i den tredje verden oplever økonomisk vækst. Siden 1973 har kapitalen fra centerlandene søgt at finde nye investeringsobjekter og nye markeder i den tredje verden, og de udvalgte lande oplever nu en hastig økonomisk udviklingen inden for rammerne af det eksisterende økonomiske system. Dette påvises empirisk gennem en analyse af kapitalens internationaliseringsproces generelt og den franske kapital specielt. Med dette som udgangspunkt analyseres Elfenbenskystens udvikling og enorme vækst, og det påvises, at Elfenbenskysten er et eksempel på et u-land, hvor udviklingen ikke er blokeret. Fra dette eksempel søger forfatterne at kritisere afhængighedsteoriens fokusering på forholdene mellem stater og på dens påstande om, at udvikling er umulig, hvis ikke u-landene bliver løsrevet fra det internationale kapitalistiske system. I stedet plæderer de for en mere differentieret analyse af den tredje verden, hvor de interne økonomiske forhold i u-landene står centralt. Forfatternes politiske anbefalinger betoner på samme måde nødvendigheden af interne politiske ændringer.

Bogen er klart argumenteret og velskrevet, og man må håbe, at forfatterne ved lejlighed vil udbygge de meget løse skitser til en ny teori, og at de politiske forhold da vil indgå med en mere central placering, end de har fået her.

Hans-Henrik Holm